

[Undervisningsministeren]

børn. Her er ikke tale om at ville gøre indflydelsen illusorisk, men om, hvorvidt det er rimeligt at opretholde bygningerne i de store kommuner: Københavns kommune, Århus kommune, nogle af de store, gamle bykommuner med bycentre, der i stigende grad affolkes. Jeg skal slet ikke foruddiskontere resultatet af disse overvejelser, men jeg vil gerne være med til at se på, om vi kan finde et system, som gør det rimeligere i disse kommuner.

Jeg drømmer ikke om, at vi skal bruge den samme model ude i en landkommune, hvor skolen ud over det at være skole har en lang række andre funktioner, som den ikke har i storbykommunerne; det er noget med det kulturelle fællesskab, samlingsmuligheden. Jeg mener afgjort, der i denne problemstilling er forskel på små kommuner og de meget store kommuner, og det synes jeg også vi skal tage højde for.

Men vi kan ikke bare lukke øjnene og sige, at virkeligheden ikke eksisterer, og at de regler, der er lavet engang, også skal gælde ind i næste årtusinde. Jeg synes, vi skylder os selv og hinanden at sætte os ned og se på, om der kan gøres nogle fornuftige ting. Det er muligt, vi når til den konklusion, at det er der ikke, og så er der ikke sket nogen skade ved, at vi har undersøgt det; men det kunne også hænde, at vi nåede til den konklusion uden at forhøje procenten af dem, der skal stemme ja, til hverken 80 eller 99, at der her kunne laves nogle fornuftige ændringer, som løste nogle problemer uden at volde skade.

Steen Folke (VS):

Jeg vil meget gerne diskutere realiteter, men realiteterne er nok, at dette her handler nok så meget om statens og kommunernes ønsker om at skære ned, og at det er ubekvemt, at folk har denne medindflydelse, fordi den kan komme på tværs af disse ønsker om nedskæringer. Det er jo det, der er baggrunden for, at man nu muligvis vil have afskaffet eller ændret de bestemmelser, der giver folk den indflydelse.

Jeg siger ikke, at alle skoler, der findes i dag i København, skal eksistere til evig tid, uanset om børnetallet i København falder temmelig væsentligt. Men jeg siger, at det ikke er nogen skade til i første omgang, at langt de fleste af de skoler får nogle færre børn, for de er alt for store, der er alt for

mange børn i dem: 500, 1.000 og flere børn er alt for mange, og det gør ikke spor, at der kommer nogle færre børn i de skoler, som ligger dér. Der er mulighed for forbedringer både i København og andre steder i den retning, og det er yderst tiltrængt.

Det kan godt være, det bliver lidt dyrere; jeg vil ikke bestride, at der er nogle nedskæringsmuligheder, hvis man prøver at ændre disse regler, men det centrale i det er ikke, hvor længe jeg mener disse skoler skal blive liggende; det centrale er, om folk skal have en begrænset medindflydelse på disse spørgsmål; det er det, det handler om. Der er ingen, der siger, at de skoler skal ligge der til evig tid uanset børnetal. Men hvis der er en meget stor opbakning i et bestemt kvarter i København eller andre steder i landet bag et ønske om at bevare en skole, er det selvfølgelig, fordi der går en del børn i den, således at det har en vis mening at opretholde den.

Men så er jeg også sikker på, at den forældrekreds, der massivt stemmer imod kommunalbestyrelsen, vil være indstillet på, at det koster en lille smule ekstra, fordi det ville være billigere at samle alle. Der er stordriftsfordele – det bestrider jeg ikke – men det er også et spørgsmål om, hvad der er godt for børnene.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren mener, at almindelige mennesker i dette samfund i forvejen har for meget at skulle have sagt, har for megen indflydelse på deres egen situation. Her er en lille mulighed for at udskyde nedlæggelsen af skoler, og det er den, man vil udhule. Jeg er med på, at man ikke vil afskaffe den helt, men man vil i hvert fald overveje at udhule den, og det synes jeg er trist.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Steen Folke sagde, at det centrale i denne sag var, om forældrene skal have medindflydelse på skolernes eventuelle nedlæggelse. Hvis vi holder os til de ord, er vi ganske enige, og det har jeg også givet udtryk for her. Jeg mener, det er centralt og væsentligt, at dette grundprincip opretholdes. Man kan så diskutere formen for det, og jeg mener ikke, at de regler, der findes i dag, er hellige og urørlige. Jeg mener heller ikke dermed, at de skal laves om, men jeg synes, det var rimeligt i betragtning af seriositeten af de problemer, der er blevet rejst over for mini-